

Добруджанския земеделски институт – традиция и качество край град Генерал Тошево

Автор(и): Растителна защита

Дата: 08.08.2019 Брой: 8/2019

Институтът е структуроопределящо звено в системата на Селскостопанската академия. И в качеството си на лидер в българската аграрна наука продължава да демонстрира своя силен ангажимент и отговорност към каузата на родната селекция – успешно развитие на растениевъдното производство в условия на висока конкуренция, реализирана от мащабна трансгранична инвазия.

Освен надграждането на вече постигнатото научният колектив се справя и с много други предизвикателства. Откривателската визионерска активност е част от характеристиката на инструментариума за постигане на върхови научни постижения. Освен това неговата мисия – да защитава позициите и интересите на българската селекция, е добре дефинирана.

Този колектив, независимо от скромния си финансов ресурс, независимо от хроничното недофинансиране, всеки ден, всяка година дава ясни знаци, излъчва силни послания и доказателства, че българската селекция на

зърнено-житни култури, слънчоглед и бобови култури не е славно минало, чийто край е предизвестен. Българската генетика е ключов фактор за устойчиво развитие на националното ни земеделие в несигурна климатична и фитосанитарна среда.

Този колектив всеки ден, всяка година доказва, че е коректен и лоялен партньор, реално подкрепя българските земеделци – със своя висок професионален капацитет и експертиза, с научните си компетенции. Със своя творчески талант, със своя енергиен заряд продължава да създава иновации, да селектира адаптивни, устойчиви, високодобивни сортове и хибриди, да формира добавена стойност, да генерира нова динамика, да чертае нови перспективи за технологични пробиви на полето.

В насроящия брой на списание „Растителна защита“ представяме различни аспекти от работата и бъдещите творчески планове на Добруджанския земеделски институт край гр. Генерал Тошево. С ясната мисъл, че ДЗИ край гр. Генерал Тошево е високостойностен национален капитал, част осьъкровищницата на нашата аграрна научна общност. Капитал, който за голямо съжаление продължава да изтича между „редките“ пръсти на държавното късогледство и недалновидност, оправдани най-често с рамките, налагани от ЕС. Подобни оправдания звучат твърде наивно и са нескопосан опит да се прикрие незаинтересоваността и законодателното безсилие, от една страна, на земеделското министерство, от друга – на изредилите се правителства през последните 30 години, и на трето място на политическата класа. Защото държавните протекции в Румъния, Унгария, Полша (също част от ЕС) за защита и подпомагане на националните аграрни науки преодоляват по забележителен начин непреодолимите от нас въображаеми рамки на ЕС.